

af dem, som kaldes Bønder; jeg har hørt, at der vil komme mange Borgere ind i Fællesforsamlingen, at de strømme dertil fra flere Sider. Jeg har af den høitagtede Premierminister hørt, at han støttede sig til en Bønderberegning, og jeg tvivler ikke om, at han kunde faae flere Beregninger; men det kan jeg forsikre, at om denne har tilfredsstillt, da ville de ikke alle gaae i lignende Retning. Der er desuden sagt af en æret Rigsdagsmand, at den Valgmaade, som er opstillet her, havde paa en Naade sin Grundvold fra den grundlovgivende Rigsdag; jeg troer, at dette beroer enten paa en Mistydning eller paa en Feiltagelse, men jeg kan dog ikke troe, at Ministeriet skulde have begaaet den Feil, at sætte Valgretscensus istedetfor Valgbarhedscensus; thi, dersom dette var Tilfælde, da skulde det forandre min Mening meget. Jeg troer, at Enhver, som vil sætte andre Hensyn tilside, vil med mig indrømme den store Forffjel, der er imellem, enten Valgene skulde foretages af de Mænd, som have 1200 Rd. Indtægter eller svare 200 Rd. i Skat, eller disse Mænd skulde udgaae fra den almindelige Valgret.

Jeg har ogsaa hørt, at de, som have Magten, de, som udgjøre Majoriteten, ville bruge Magten, og at vi ikke kunne vente Noget af deres Naade. Nei, jeg vil heller ikke sige, at der er ventet nogen Naade fra den Majoritets Side, som har været tilstede ved Valgene til Folkethinget; men jeg har jo paa den anden Side ogsaa hørt, at man ikke kan vente sig Noget af deres Naade, som for Fremtiden komme til at udgjøre Majoriteten, og det skal jeg ganske vist underskrive. Jeg skal troe, at det er begrundet i den hele Menneffelighed, og at det har sin Berettigelse i de forskjellige Interesser. Ja, det kan ikke hjælpe, at vi ville frigjøre os for eller, rettere sagt, have os over Interesserne. Men jeg skulde dog rigtig nok spørge, om den almindelige Valgret er blevet saa aldeles misbrugt, at denne Misbrug skulde berettigede til at kaste den aldeles bort. Det er ganske sandt, hvad der er udtalt, at der har været Partiforbindinger, at der er steet Partivalg; det skal jeg aldrig negte; men jeg kan heller ikke negte, at efter min Erfaring er dette

steet ligesaa vel fra det Parti, som nu er imod, som fra det Parti, der nu er for. — Naar den høie Premierminister forresten har sammenlignet det politiske Liv med det menneskelige Legeme, og troet, at, fordi en Deel af Legemet lider, kunne de andre vel trives, da skal jeg ikke aldeles benegte det; men jeg troer dog virkelig, at, dersom de Dele, der skulde bære Statslegemet, skulde lide altfor meget, saa kan Statsmaskineriet aldrig komme til at gaae godt; jeg troer ikke, at det Hele vil trives eller vil være tjent dermed. Jeg tillader mig forresten at spørge, om det danske Folk, den danske Masse, virkelig har fortjent den Breidelse, som er bleven den tildeel. Jeg har fra en anden Side hørt, at den Fortolkning, som den nuværende Regjering afgav over Udkastet, vilde være et Værn og en meget stærk Støtte for Fremtidens Opsfattelse. Ja, der er endogsaa idag bragt i Forslag, at vi skulde have yderligere Fortolkelse, yderligere Tilfagn. Men jeg maa reentud tilstaae, at jeg ikke i en saa vigtig Sag kan afgive min Stemme til Noget, der alene skal beroe paa Fortolkelse. Fortolkelser ere af den Art, som jeg efter min Erfaring ikke kan ansee for noget Bestaaende. Jeg har seet, hvorledes Fortolkninger ere skete paa dets Beføstning, til hvis Fordeel de vare afgivne; der er afgivet Løfter om Noget, hvis Opfyldelse man ikke troede kunde udeblive, og dog har Eftertiden vist, at den er udebleven. — Naar der er sagt, at Fællesforsatningsudkastet har mange Fortrin fremfor Forordningen af 26de Juli 1854, da skal jeg underskrive denne Vittring; men jeg troer ogsaa at være i min gode Ret til at sige, at hverken Forordningen af 26de Juli eller det nuværende Udkast kan tiltale mig. Jeg har i sin Tid været med at stemme for en Rigsretsaction i Anledning af Forordningen af 26de Juli, og jeg skulde have ønsket, at den var bleven iværksat; da havde dette Spøgelse ikke gaaet igjen i dette Forsatningsudkast, og da havde den ikke spøgt for os, om vi skulde negte vort Minde til det nu foreliggende Udkast. — Der er desuden hentydet til, at vi ikke vide, hvad vort Nei vil have at betyde med Hensyn til Udlandet. Om jeg ikke hørte feil, kunne vi maaffee faae bedre Oplysninger desangaaende; men naar